

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor-
nyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
tértékért szerint egy négyzet centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Andrássy gróf szereplése.

Írta: Biró Pál.

Budapest, febr. 8.

Nincs ma nehezebb kérdés a politikában, mint Andrássy Gyula gróf legutóbbi szereplését higgadtan elbírálni. Aminthogy katonai dolgot ma egyáltalán lehetetlen nyugodtan tárgyalni. Lehetetlen, mert sok és alapos indoka van az ellenzéki küzdelemnek. Az ország szegény, a falvakat dézsmálja a kivándorlás, közigazgatási életünk esztendőök óta nyomorog és ezzel szemben áll a kormányának sok millióra rugó katonai követelése. Az ellenzék szónokai mindezt hazafias gondoskodással ki is szinezik. Nem volna ellenzék, nem volna méltó a választók bizalmára, ha nem tenné. A dolgoknak ez a természetes politikai rendje izzó levegőt árasztott a magyar parlament tanácskozó termeibe.

És ebben a levegőben állt ki a fórumra Andrássy Gyula gróf. Mi sem természetesebb, hogy az ellenzék háborgó vihara vele is szembe került.

Más kérdés azonban, hogy mennyire volt indokolt Andrássy első beszéde után a féktelen kifakadás, a napirend előtt vészharangozás. Hiszen Andrássy megírta mindazt, amit a legérzékenyebb kérdéssről, a hadsereg egységes nyelvéről elmondott. De amint másodszeri felszólalásával, szombaton ő maga is jelezte, Apponyi Albert gróf mindezt szintén elmondotta — még az ellenzék padjairól, minden intenzivebb hatás nélkül. Anélkül, hogy nyomában a legkisebb felháborodást hallottuk volna.

Találón jegyezte meg erre egy kiváló ellenzéki publicista, hogy mondta volna el Andrássy mindezt ugyancsak a baloldalon, senkinek sem jutott volna eszébe ebben egyebet látni, mint *doktrínát a nyelvkérdésről*. Mert hiszen Andrássy sem dokumentált egyebet, mint egy létező törvényt. Egy fennálló királyi jogot szegezett le, diskusszió közben, hogy ebből következtetést vonjon le.

Nemzeti szempontból ha me-revvé és állandóvá tesszük: szomorú ez a doktrína. Annál is inkább, mert nem pusztán doktrína, hanem létező, napról-napra fejlődő sérelem. Más kérdés azonban, hogy hadászati szempontból miképpen kell elbírálnunk ezt a sérelmet. Andrássy, tiszta meggyőződésének erejével vallja, hogy a háború sikere érdekében feltétlenül szükséges az egységes vezérelti nyelv.

A háború győzelme vagy kudarc, dicsőség vagy lealázás, talán bukás is a monarchiára és így vele együtt a most önálló Magyarországra is. Ezt is mondta Andrássy gróf. Egy pillanatra sem kételkedhetik senki abban, hogy Andrássy Gyulát a legforróbb hazaszeretet vezérli. És ha bírálói akarom gondolkodását, bírálhatom akárminő szempontból, de abban a tekintetben lelke mélyén, minden fia ennek a hazának megnyugszik, hogy az ő egyenes meggyőződése így gondolja a haza jövőjét nagygyá és hatalmassá fejleszteni. De nemesak. Hanem így, ezzel a meggyőződéssel akarja megóvni — a *fenyegető veszélytől*.

Mert nézzük csak mit mondott Andrássy az első beszéde bevezető részében?

Aki napról-napra figyeli a politikai életet és látja azt a szimpátiát, amelylyel Andrássyt pártkülömbőség nélkül körülveszik, azt a fontos szerepet, amely teherre révén őt a politikában megilleti, azt a súlyt, amelyet véleményének a legkritikusabb kérdésekben tulajdonítanak, kell hogy igen nagy dolognak tekintse azt, amit Andrássy a háború fenyegető részéről ország-világ színe előtt elmondott. Azt, hogy Oroszország viselkedését nem szabad figyelmen kívül hagynunk.

Különös: az országos közvélemény és sajtó erre a kijelentésre nem is helyezett valami nagy súlyt. És lám a külföldi sajtóban csak úgy dől a sok betű, különösen az orosz és francia lapokban. Mert hiszen kifelé az Andrássy névvel szemben a külügyi politika nem lehet süket. Miért egyszerre e nagy fészkelődés? Hát annyira aktuális kérdéssé lett az esztendőök óta lap-pangó szláv terjeszkedési-politika) hogy egy Andrássy Gyula grófnak már nyilatkozni is kellett és hogy e nyilatkozat nyomán felpaprikázódott az orosz-francia közvélemény?

Ez a hatás egyenesen diktálja — már az objektív bírálat szempontjából is — hogy az Andrássy beszédét nem részleteiben, hanem teljes egyöntetű egységében kell néznünk és elbírálnunk.

Hiszen Andrássy gróf a nyelvkérdést különben is csak incidentaliter érintette, mint olyast, amelyről néhány évvel ezelőtt Apponyi gróf mondotta, hogy ez idő szerint több okból, a „*Quia non movere*“ alapján hozzányulni nem kell.

Hogy pedig ez az incidentaliter érintett kérdés annyira lángba

borította a parlament tüzes levegőjét: ezt higgadt ítélkezéssel szintén lehet bírálói, de nem szabad rajt megütközni. Mert a nemzeti érzések izzó tüze lobbanította magasra ezt a lángot. És százszorosan jaj volna annak a nemzetnek, amelyben ez a láng időnként nem világítaná be az örökké élő ideálok útját.

De viszont meg kell hajolnunk a politikai kényszerűségek előtt is. Nem lehet figyelmen kívül hagyunk azt aényt, hogy Magyarország aktív politikáját, a törvénybe ékelte alapokon, dualisztikus formában intézik. És nem lehet meg nem látnunk azt is, hogy ez a politika sok akadályt kénytelen elhárítani a pozitív haladás útja előtt.

Lehet valaki meggyőződése szerint ennek, vagy amannak a párt-nak hive, de egyet feltétlenül tisztelnünk kell egymásban. Azt, hogy minden igaz magyar politikust, utáiban és akciójában a hazaszeretet vezérli.

Ha a meggyőződése azt sugallja, hogy a dualizmus keretében teheti hatalmassá és nagygyá hazáját, ezt a meggyőződést éppen úgy kell tisztelnünk, mint am azt, amelyikkel a dualizmus politikája ellen folytatnak küzdelmet.

Az ország választott népképviselői, a kiegyezés révén létrejött szervezet keretén belül, irányíthatják, fejleszthetik állami életünk létét és erejét. Itt is él és lüktet az ország közvéleménye a parlament kapuin belül. Az ellenzék teljesíti hazafias kötelességét és módjában van elseperni azt a kormányt, amely kivívott jogait elalkudni akarná és folyton-folyvást szoríthatja, hogy az állami lét erősítésén munkálkodjék.

Hát Andrássy Gyula gróf sem tett egyebet, mint hogy a maga legtisztább meggyőződése szerint megmondotta, hogy miket kell a jelenlegi politikai helyzetben figyelembe vennünk.

Nem akarok bővebben kiterjeszkedni beszédének ama részére, amelyben a magyar hadsereg legfőbb erősségét a vérbeli kapcsolatban látja és ezért, mint halaszthatatlan és legfontosabb kivánságot hangoztatja, hogy a magyar ezredeket magyar származású tisztek vezéreljék.

Mert egyáltalán nem szándékom a beszéd részleteinek nemzeti motívumait kiszínezni, amint-hogy a nyelvkérdésről is elfogodom az incidentalis felfogást.

Azonban igenis ráakartam mutatni arra a nagyjelentőségű eseményre — amely legalább az én

szememben a legfontosabb Andrássy szereplésében — hogy itt egy máról-holnapra terjedő veszedelemtől van szó, hogy itt momentán nem lehet radikális reformokról beszélni. Itt katoná kell. A haderőt meg kell növeszteni. Ez a kényszerhelyzet.

És ennél a pontnál kezdődnek Mezőssy Béla igazságai. A magyar parlamentnek ez a rokonszenves és nagy tudású fiatal tagja, azért beszélt szombaton oly nagy hatással, mert érezte mindenki, hogy mindaz, amit a *mult*-ról és minden, amit a *jövőről* elmondott, fájdalmas igazság. Sokat lehetett volna tenni és sokat kell tenni arra, hogy a magyar hadsereget nemzeti irányban fejlesszük és a monarchikus politikát — ha ezt mondják a legfőbb hatalmi eszköznek — a király szívével együtt közelebb hozzuk a nép szívéhez.

De a jelen helyzete Andrássy grófnak ad igazat. Hogy mit kellett tennünk és mit kell tennünk, erről sok kemény szót és sok okos ideát lehet elmondani és az ellenzék kötelességéhez hiven cselekszik, ha minél erősebben teszi ezt. A kényszerhelyzet azonban parancsol.

A politikai életnek egy igen kiváló egyénisége mondotta nekem a minap a következőket:

Lám a nagy parlamenti écal és a hangos parlamenti vihar közt minő beretvaéles mesgye húzódik. Ha például, Andrássy Gyula gróf így állott volna az ország színe elé: „*Uraim! A haza veszélyben. Oroszország politikája gyanús. A macedon bandák késztik már a talajt. Alighogy kivirít az ibolya a balkán hegyek tövében, megszűnik az ürügy is a balkán beavatkozásra. Ki tudja minő célzattal? A szláv terjeszkedés veszélyezteti a haza érdekeit, a magyar király trónját. Veszélyezteti Szent István koronáját. Sajnos, hogy ezeket figyelembe kell vennünk éppen akkor, amikor ez az ország már túlon-túl van terhelve katonai kiadásokkal. De most arról van szó, hogy meg kell védennünk a magyar király trónját, Szent-István koronáját.*“

Ezek után, vagy a „*moria-mur*“ jelenete, vagy az a nagy-szerű aktus következett volna, amikor 200,000 juncot kitörő lelkesedéssel szavazott meg a magyar országgyűlés.

De mamég diplomatikus mezbe kell burkolni mindezt. Mert hisz pozitív hadüzenetről szó nem lehet. Csak a levegő forró. Értem, — mondja a politikus — hogy

aki ma újabb katonai terhet kíván ettől a szegény országtól, anélkül, hogy egyenesen okát tudná adni, az szembe találkozik az ellenzék tiltakozásával.

En azonban — folytatja — világosan látom az intenciót, amely azt a meggyőződést érleli többekben, hogy a haderőt meg kell erősíteni. Sulyos indok nélkül nem tudnám megérteni. Azt is hallottam, hogy a veszély indoka csak taktikus fogás a javaslatok keresztülvitelére. Nos, ez irányban minden kétségem eloszlott azóta, hogy Andrássy Gyula gróf nyíltan rámutatott a veszély forrására. Elvégre ily kérdésben ilyen kijelentés óriási súlylyal bír. Az orosz és francia lapok meghúzták a vészharangot. Délről mozgósítási hírek érkeznek, napról-napra pozitívabb formában. Adja Isten, hogy mindez csak rémkép legyen.

Andrássy Gyula gróf mondta: „Sajnos, hogy Európa mind erősebben fegyverkezik.”

„Hogy pedig — fejezi be a politikus véleményét — e fegyverkezést mi sem nézhetjük összetett kezekkel, az szent igazság.”

Csak hogy, mondja erre az ellenzéki vélemény: „ennek az országgyűlésnek nincs mandátuma arra, hogy a katonai javaslatokat megszavazza. A legszentebb törvényhozói kötelesség a nép akaratát képviselni. Meg kell tehát kérdezni a választókat, hogyan akarják intézni továbbra sorsukat? E javaslatok törvényerőre emelkedésével, vagy anélkül? Apellálni kell a nemzetre, amint ezt két esztendővel ezelőtt hasonló kérdésben a német császár is megtette.

Igyekeztem teljes objektivitással, minden szubjektív impresszió nélkül a katonai javaslatok körül tornyosuló hullámokat vázolni. És hangoztatni azt, hogy miért hazafias Andrássy gróf szereplése és miért jogosult az ellenzék küzdelme. E két véglet közt, bármennyire távol látszanak állani egymástól, egy közös találkozási pontot észre kell vennünk, azt, ahol a szívek egyszerre dobannak meg: *a haza sorsa miatt.*

Hamis a mérleg.

— Tudósítás a közigazg. bizottság üléséről. —
— február 10.

Erről a szomorú szenációról számolt be tegnap a közigazgatási bizottságnak az a küldöttség, mely a gyámpénztárban elkövetett visszaéléseket vizsgálja.

Hamis tudniillik az a mérleg, melyet az árvák vagyonáról 1899-ben állítottak össze és amely az utolsó a miniszterileg is megvizsgált és jóváhagyott mérlegek között. A vizsgálóbizottság megállapította, hogy ebből a mérlegből az árvaköveteléseknek egy egész hosszú sorozatát kihagyták. Az egyes árvák követeléseit meghamisítva tüntették fel; a követelésekről készített kimutatás egyik-másik oldalain a tételeket rosszul összegezték és így sikerült azután annyi követelést tüntetni fel, amennyire a pénztárban fedezet volt. Megállapították, hogy ezt a hamis kimutatást Schön Miksa könyvelő állította össze és ugyancsak ő, meg Arnótfalvy irták azt alá.

A közigazgatási bizottság, amely tegnap gr. Hadik Béla főispán elnöklése alatt ült össze, ezen jelentés alapján a legszélesebb körű vizsgálatot és szigorú megtorló intézkedéseket rendelt el.

Elrendelte ugyanis a fegyelmi eljárást Schön Miksa, Guseo Ferenc, könyvelők, Dongó Géza főszámvevő, Klimó Menyhért volt ellenőr, Nemthy József árvaszéki elnök és Mészáros István tiszti főügyész ellen. Elhatározta továbbá, hogy megkeresi a törvényhatóság közgyűlését az iránt, hogy a fegyelmi eljárást Matolay Etele nyugalmazott alispán ellen is rendelje el. A volt alispán, az árvaszéki elnök és a tiszti főügyész ellen azon az alapon indul meg a vizsgálat, hogy a pénzügyi vizsgálatainak az elkövetett visszaéléseket észre nem vették. Schön, Guseót, Dongót azonnal fel is függesztették állásaiktól, Klimó Menyhért vagyonára pedig zárlatot kértek. A szakértők jelentése szerint ugyanis, ha az ellenőr és a számvevő teljesítették volna kötelességeiket, a könyvhamisítások rég felfedeztek volna, sőt el sem lehetett volna azt követni. Elhatározta a közigazgatási bizottság azt is, hogy a megállapított hamisítás miatt büntető jelentést tesz a bírósághoz, a megkezdett vizsgálatot pedig tovább folytatják. A miniszteriumtól lekérlik a többi mérlegeket és pénztárvizsgálati jegyzőkönyveket is, mert ezek a vármegye levéltárában — csodálatos módon — fel nem találhatók.

Az ülés különben az alispán jelentésével kezdődött, mely hasonlóan reá mutatott a gyámpénztár hiányaira és felölelte a közigazgatás január havi állapotát. Ismét kíváncsiorolt a vármegyének 614 lakosa és nem tért vissza, csak 79. A kivándorlás most már a szerencsi járásban is kezd elharapódzni. A közegészség, közbiztonság állapota elég jó volt. A vidéki inségesek számára államszegélyt kérnek. Az alispáni jelentés után a szak-referensek adták elő a feldolgozott ügyek elintézési tervezeit.

Elintéztetett: az alispán ügyköréből 36; a tiszti ügyész ügyköréből 15; az árvaszéki elnök ügyköréből 11; a tiszti főorvoséból 1; az államépítészetiéből 8; a tanfelügyelő ügyköréből 12; a pénzügyigazgatóéból 14 ügydarab.

Matolay Béla †.

— február 10.

Ismét eltemettünk egy derék embert, egy jó apát, egy becsületes tisztviselőt. Régen tudtuk, hogy beteg, hogy szívébe egy gyilkos kórság lopta be magát, mégis váratlanul, mégis hirtelen jött az elmúlása. A betegség, amelynek áldozatává esett, nem döntötte őt ágyba; feljárt, kijött közzénk az utcára; érdeklődött a közügyek iránt, el-eljött tisztársainak fontosabb tanácskozásaira, dolgozott, irogatott, irogatott még a mi lapunk számára is, egyszerre csak — szombaton délután — rövid, de irtóztató tusa után kimúlt.

Igaz fájdalommal, mélységes részvétellel állottunk meg ravatalánál és kísértük ki az örök nyugalomnak helyére.

Külső látszatra erős, szép férfi volt, akinek mindig helyén volt a szíve is, az esze is. Gyors volt a felfogása, gyors az elhatározása és kitartó az energiája.

Gyorsan emelkedett a népszerűségben, a hivatalos pályán is. Még egészen fiatal ember volt, mikor a vármegye közönsége joggyakorokból egyenesen szerencsi főszolgabíróvá választotta. 1896-ban került be a központba árvaszéki ülnöknek és azóta ismét itt élt közöttünk. Betegsége körülbelül egy év óta kezdődött és hiába kereset ellene gyógyulást — nem talált.

Az árván maradt család a következő gyászjelentést bocsátotta ki:

Özv. zolnai és nagyszalutnyai Matolay Béláné, szül. szentkirályszabadjai Karsa Ilona, mint neje, gyermekei Viktor és László; dr. Matolay Károly, neje és gyermekei, dr. Matolay Gábor, neje és gyermekei, mint testvérek; Matolay Etele és Ida, mint nagybátyja és nagynénje; özv. Karsa Bertalané, mint anyós; Karsa Elemér, neje és gyermekei, mint sógor és sógornő, valamint a többi rokonok nevében is mély fájdalommal tudatják a felejthetetlen jó férj, gondos apa, testvér, testvérgyermek, vő, sógornak, illetve rokonnak zolnai és nagyszalutnyai Matolay Béla, Zemplénavármegye árvaszéki ülnökének folyó hó 7-én d. u. 1/27 órakor életének 45-ik és igen boldog házasságának 18-ik évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A drága halott földi részei f. hó 9-én d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartásai szerint a helybeli köztemetőben az örök nyugalomnak átadni. Az engesztelő szent mise áldozat pedig folyó hó 10-én, reggeli 8 órakor fog a helybeli r. kath. plébánia templomban az egék urának bemutatni. Sátoralja-Ujhely, 1903. feb. 7-én. Legyen áldott emlékezte és csendes síri nyugalma!

Tegnap délután 3 órakor temették a férfi kora delén elhunyt Matolay Béla árvaszéki ülnököt. Nagyszámu közönség jelent meg a Kazinczy-utcai gyászház tágas udvarán, ahol a diszes ravatal volt föllállítva. Szébbnél-szebb koszorúk egész halma borította a korán elhunyt hamvait magában foglaló koporsót. A ravatal körül a mélyen sújtott család és rokonság foglalt helyet. Megjelent továbbá gróf Hadik Béla főispán, Dókus Gyula alispán vezetése alatt Zemplénavármegye tisztikara és közéletünk számos tényezője. A gyászszertartást Vay Mátyás róm. kath. segédlelkész végezte, melynek befejezése után az elhunyt barátai fölémelték a koporsót és a halottas koszra helyezték. Azután megindult a szomorú menet a köztemetőbe, ahol Matolay Béla hamvait a lelkész imája után elhantolták.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(A vármegyei fegyelmi választmány és a gyámügyi felelősségi bizottság f. hó 10-én délelőtt gróf Hadik Béla főispán elnöklése alatt ülést tartott.)

(Távbeszélő és tűzjelző Sátoraljaújhelyen. A polgármester gróf Hadik Béla főispán elnöklése alatt a múlt évben tartott tűzoltói anket határozatának nyománjaként az 1903. évi városi költségvetésben gondoskodott a távbeszélő és tűzjelzők felállítására szükséges költségekről. Mint hogy a vármegye közgyűlése a városnak 1903. évi költségelirányzatát jóváhagyta, a polgármester most intézkedett, hogy a távbeszélő és tűzjelzők még az év tavaszán felállíttassanak. Örömmel üdvözljük e hasznos újítást, mely egy régóta érzett hiányt lesz hivatva segíteni.)

(Pótvásár. A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Tállya nagyközségben folyó hó 24-én, a folyó évi január 22-én meg nem tartott országos vásár helyett pótvásár tartassék.)

(A tutajozás korlátozása a Bodrog és mellékközein. A földmívelésügyi miniszter egy conerét eset alkalmából kimondotta, hogy a Bodrog folyónak mellékvize, ezek között tehát a Latorca is, valamint a Bodrognak Zempléni terjedő szakasza nem tartozik a szabad folyók közé, ezen viziutakon a tutajozás csak az 1879. XXXI. t.-c. alapján kiadott engedély mellett gyakorolható.)

(Bizottsági ülések a város házában. A fogyasztási adók ellenőrzésére alakított bizottság f. hó 7-én, a polgármester elnöklése alatt ülést tartott. A bizottság átvizsgálta a borfogyasztásra vonatkozólag beérkezett ajánlatokat és bemutatta a tanácsnak erre vonat-

kozó javaslatát és elrendelte, hogy azok ellen, akik sem ajánlatot nem tettek, sem készletüket be nem jelentették, az eljárás szigorúan és azonnal megindíttassék. — Ugyancsak február 10-én a pénzügyi és gazdasági bizottság, a közigazgatási és közrendészeti bizottság pedig 11-én tart alakuló ülést, mely alkalommal a városra nézve több fontosabb ügy is elbírálás alá fog esni.

HIREK.

— Uj segédlelkészek. Benkő Bertalan Parnóra, Major Dezső Szinnára, Moravetz István Radványba, Marczinkó József Örmezőre küldettek ki segédlelkészi minőségben. Az új segédlelkészek az elmúlt héten szenteltettek föl pappá. — Madár János hatusfalvai segédlelkész hasonló minőségben Z.-Vásárhelyre áthelyeztetett.

— Esküvők. Vitalay József nagymihályi m. kir. posta- és távirada-alsz. f. hó 10-én esküdött örök hűséget Sátoraljaújhelyben Ladomérszky Jolán nagymihályi állami elemi iskolai tanítónőnek, Ladomérszky Károly helybeli m. kir. posta- és táviradatiszt kedves leányának. — Gutmann Vilmos segédjegyző ma délután esküdött örök hűséget Knopfler Adolf közszeretben álló nagykövesdi körjegyző kedves leányának, Herminnek.

— A „Kazinczy-kör“ estélye. Az elmúlt szombaton megint igen sikerült házi-estélyt rendezett a Kazinczy-kör. Pompás volt a műsor, kitűnőek voltak az előadók és zsufolt volt a terem. A műsor első száma Lengyel Menyhértnek egy igen csinos versben irt üdvözlője volt a Kazinczy-körhöz. Ezt Novák Gyula olvasta fel. A hallgatóság zajos tapsal honorálta a hatásos költeményt. Ezután következett a Nagy Margit és Harsányi Gyula zongora-kettőse. Magyar dalokat játszottak ritka ügyességgel és gyakorlattal olyan hangos tetszés mellett, hogy alig akarták őket az emelvényről leengedni. Egszr meg is kellett ismételniök a nóta-sorozatot. Nagy figyelemmel hallgatta a közönség ifj. Zsoldos Benő angolból fordított költeményeit is, melyeket Piskóty Ferenc olvasott fel. A költemények tónusa szomorú, borongós s az angol tenger-part nedves párája, meg az ismeretes köd szinte megülte a kebleket ez alatt a felolvasás alatt. Csakhamar kiderültek azonban az areok, mikor megjelent a pódiumon Borcsik Margitka és kiváló kedvességgel elcsicseregte és elmosolyogta a Bob hereceg történetét. Ez is angol téma volt ugyan, de csupa derű, fény és ragyogás támadt a nyomában. Volt is éljen, zaj, taps annyi, hogy több talán a Népszínház Bob herecegének se jut. Igen szép volt a zongora-kíséret is, amelynek Háner János volt a mestere. Végül dr. Piskóty Ferenc énekel zongora és gordonka kíséret mellett, igen szépen és meghatóan. Tüneményesen szép volt az Olchváry gordonka kísérete is.

— Haraszthy Miklós, a homonnai járás főszolgabírájának 25 éves közszolgálati jubileumára az ünnepélyt rendező bizottság már kibocsátotta felhívását, mely a napokban lett szétküldve. Az ünnepély programját már lapunk előző számában közöltük. Pótlólag még csak azt említjük meg, hogy a 30 tagú rendező-bizottság élén Szirmai Pál, mint annak elnöke, Kelemen Kálmán alelnök és Janka Károly titkár állanak.

— A sátoraljaújhelyi városi kaszinó saját alapítójának gyarapítására Sátoraljaújhelyben, a városi színházban 1903. évi február hó 21-én zártkörű táncestélyt rendez. Kezdeté este 9 órakor. Belépő díjak: személyjegy 2 korona, családjegy 6 korona, földszinti páholy 12 kor., első emeleti 10 korona. Jegyek előre válthatók Szent-Györgyi Vilmos úr üzletében és este a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Dókus Gyula kaszinói elnök Dr. Kossuth János kaszinói alelnök,

Mészáros István háznagy, Schweiger Aron pénztárnok, Juresó Agoston jegyző.

— Felolvasással egybekötött férfi-estély rendezését határozta el az első sátoraljaujhelyi izr. betegsegélyző egyesület választmánya, mely célból egy 50 tagból álló rendező-bizottság gyűlésezett, legutóbb Widder Gyula elnöke alatt. Ott voltak: Dr. Reichard Salamon, dr. Ligeti Ignác, Spitz Dávid, Alexander Vilmos, Czákó Ignác, dr. Rosenberg Bernát, Gottlieb Ignác, Reichard Armin e. elnök, Szabó Jakab, dr. Davidovics Jenő, Kaufmann Ármán e. jegyző, Frieder Vilmos e. pénztárnok, Braun Jenő. A rendező-bizottság elhatározta, hogy az estélyt febr. hó 25-én tartják meg és a felolvasás megtartására Szabolcsi Miksát az „Egyenlőség” szép tehetségű szerkesztőjét fogják felkérni. Az estély iránt már is igen nagy az érdeklődés és előreláthatólag szépen fog sikerülni. Mi a magunk részéről is kívánjuk ezen egyesületnek a legszébb sikert. 27 évi működése, melyet a jótékonyág szolgálatában töltött megérdemli, hogy eme vállalkozása úgy erkölcsileg, mint anyagilag is kiválóan sikerüljön.

— Halálozás. Éliássy Imre, előbb ujhelyi, utóbb pedig péczeli gyógyszerész a napokban Péczelen elhunyt.

— Új orvos-tudor. Davidovics Izidort, a múlt héten a budapesti egyetemen kitüntetéssel orvos-tudorrá avatták.

— Vakmerő rablás. Párját ritkítja nálunk az a vakmerő rablás, mely folyó hó 8-án történt Sátoraljaujhelyben. Cseripka Mária bunkói (Ungm.) származású leány még folyó hó 5-én elindult hazulról, hogy Hamburgon keresztül Amerikába vándoroljon. A nagy kikötő városán túl azonban nem juthatott, mert a leányt a szokásos vizsgálat alkalmával szembetegnek találták s mint ilyet visszautasították. Szombaton indult vissza és már vasárnap délutánra Sátoraljaujhelyben volt. Mivel innen csak az esti vonat utazhatott a nagy álmomás III-ad osztályú várótermében és egyideig magában várta az esti vonat indulását. A magára hagyott leányt azonban nem sokáig gyötörték az egyedüllet kínos percei. Egy sas-szemű Don Juan elődalgett mellette és a következő pillanatban már kivetette a leányra hálóját. Mellé ült és a leány hazai tót nyelvén mesélt neki sok szépet, édeset. Közben megtudta a leánytól, hogy 260 koronája van. Kis idő telt bele és Cseripka Mária szíve az ostromló ifjú szóáradata közben annyira meglágyult, hogy hajlott a legény szavára és nem utazott el. Kevés vártatva a leány és ismeretlen gavallérja egymás mellett lépkedtek a város felé. Amult-bámult a falusi liba a nagy házak láttára és meg-megállt egy-egy kávéház nagy ablakai előtt, ahol az ifjú nagy szakértelemmel magyarázta az éjjeli kávéházi élet változatosságait. Az ifjú a magyarázat után odébb ment és a leány engedelmesen követte őt. Összeszematangoltak néhány utcát, míg újra a vasuti állomás felé jártak, amerre — mint a Don Juan elhitette a leánnyal — anyjának van a háza, ahol majd megpihen és reggel tovább utazhat. A leány ezt is elhitte neki és ment vele tovább, mindig távolabb a várostól, míg egyszer csak a szőlők alatt, a Sárospatakra vezető országút mentén, a házaktól távol találta magát az idegen férfival. A leány akkor már remegett és félve kérdezte kísérőjét, hol van hát az anyja háza? — mire kísérője cinikusan jegyezte meg, hogy még odébb van és nem érti miért nincs házuknál világosság. A leány talán ezt is elhitte, mert ment vele tovább, követte gonosz szellemét. Közben a hold is kibújt a felhők mögül és bevilágította a tájkot. Iszonyu félelem fogta el a hiszékeny lányt. Egy sáncban találta magát, szemben az idegen férfival. A szabadban teljes erővel zúgó szél csak fokozta félelmét. Egyszer csak kés villan meg a holdvilág fényénél a gonosz ember kezében és ráfordmed a

remegő leányra: „add elő a pénzedet, mert megöllek!” — A következő pillanatban levágta a leány nyakáról a zsinort és a pénzt elrejtette. Mikor látta, hogy csak a 60 korona birtokába jutott, ismét követelte a pénzt. Addig kutatta a leány ruháját, míg az ingéhez varrva egy vászon-esomagban megtalálta. Mikor a 200 koronát is elrabolta tőle, a síró leányt ott hagyta, maga pedig a városba menekült. Később a megrabolt leány is előjött és egy vele szemben jövő embernek elpanaszolta a történetet, aki a városban ismeretlen nőt a rendőrkapitánysághoz vezetete. Itt nyomban intézkedtek a rabló elfogatása iránt, s a gyors és erélyes nyomozásnak — dicséretére legyen mondva rendőrségünk ügyességének — néhány óra múltával meg volt a kívánt eredménye. A rablót a leánytól elrabolt összeg nagy részével Szladik Lajos rendőrszakaszvezető a Magaziner-féle kávéházban többdel magával mulatva — a leánytól vett személyleírás alapján — éjjel 1 órakor letartóztatta és a rendőrkapitánysághoz kísérte. Erdekés a dologban, hogy a nyomozó rendőrszakaszvezető már előzőleg minden gyanus helyet bejárt és csak a M.-kávéház volt az, ahol még meg nem fordult és ahová reményét vesztve tért be. És éppen itt fogta el, akit keresett. A leány rögtön felismerte az elfogott fiatal emberben esábitóját és pénze elrablóját. A vakmerő rabló Juszkovits Herman homonna-olykai születésű napszámos, aki évekkal ezelőtt tartózkodott már Ujhelyben, de rossz viselete miatt Schmidt Lajos rendőrkapitány kiutasította a városból. A 260 koronából mintegy 20—30 koronát elmulatott. Az elfogott rablót ma hallgatta ki a rendőrkapitány. Mindent tördelmesen bevallott. Még aznap átkisérték a kir. ügyészség fogházába.

— A nagymihályi általános ipartestület f. évi február hó 7-én tartotta a „Barnai szálló” termeiben ez idei bálját, mely ugy erkölcsi, mint anyagi szempontból a farsang estélyeinek legsikerültebbje közé tartozott. A főérem Malatinszky Lászlót, az ipartestület agilis elnökét illeti, aki fáradhatatlan buzgalommal a rendezőség élén mindent elkövetett, hogy az estély a kívánalmaknak megfeleljen. A mindvégig a legkedélyesebb hangulatban folyt le.

— Országos vásár. Folyó hó 9-én országos vásár volt Sátoraljaujhelyben, mely ezuttal — eltérőleg a legtöbb országos vásártól — igen népes és nagyforgalmu volt. Különösen az állatvásár volt szokatlanul élénk. — Szarvasmarhát és lovat feltűnően nagy számban hajtottak fel, csak a sertés-vásár volt csekély. A kereskedőknel és iparosoknál azonban csak közepes volt a forgalom. Az állatfelhajtás mennyiségéről jövő számunkban számolunk be.

— Három betörés tettese elfogva. Lapunk egyik múlt heti számában megírtuk, hogy Ligeti Ignác és Marossy János „Tompa”-hegyi borházait feltörték és különböző tárgyakat elloptak és hogy a helybeli gör. kath. templomba is megkísérlették a betörést. A rendőrség azóta erélyesen nyomozta az ismeretlen betörő-tolvaj, akit a betörésekről ítélve, egy személynék tartott. A gyanu alapos volt. A napokban munka közben megszökött egy rab, akit a kibocsátott körözés alapján az ungvári rendőrség elfogott. Nagy Lászlót, a szökött és elfogott rabot visszahozták a helybeli fogházba és itt sorra megismerték rajta a Ligeti- és Marossy-féle borházakban lopott ruhaneműeket. Az utóbbi tulajdonos kárára egy préshez használandó vasrudat is lopott, melylyel a gör. kath. templom ajtaját fessegette. Az elloptott tárgyaknak kevés része került meg és a mi ruhanemű van nála, az használatlan állapotban van.

— Meteor jóslata. A szegedi időjós, akinek jóvendőlései bámulatosan sorra beváltak, újabban azt írja, hogy

egy negyedik télnek bekövetkezésére el lehetünk készülve. Az ideje azonban csak valószínűleg határozható meg, amikor is e 6-iki és 20-iki esomópont jöhet számításba és pedig a 20-iki elsősorban. Általában február havának két harmada elég nyugodtnak ígérkezik, csupán esomópontokon vagy azok körül lesznek közvetlen változások. A 6-iki esomópont körül inkább esapadék várható.

— A tokaji Rákóczy szobor-bizottság elhatározta, hogy Thaly Kálmán, Matolay Etele és Bernáth Bélán kívül még Dókus Gyula alispánt is felkéri a védnöki tisztfeladására. A gyűjtést a legszélesebb körben fogják megindítani. A pénzküldemények a tokaji Rákóczy szobor-bizottsága címére küldendők Tokajra.

— Férj és feleség dolga. Furesa kis história esett meg a minap D. községben. B. Varga József gazda padlásán tartogatta az életet. Pénz kellett valami olyanra, amiről az asszonynak nem szabad tudnia. Kapta hát magát, s észrevétlenül elszállított egy zsák búzát valamelyik falubeli tőkepénzeshez. Többször is megismételte ezt a mellékeresetet B. Varga József. — Igen ám, de az asszonynak is kellett a pénz olyan valamire, amiről meg az urának nem szabad tudni. Kapta magát, és ő is leszállított a padlásról egy-két zsák búzát. B. Varga József egyszer csak azt látta, hogy kétszerannyi zsák hiányzik, mint amennyit elcsaklizott az asszony tudta nélkül. Nagy méltatlankodással rohant a csendőrséghez, s bejelentette a vakmerő lopást. A nyomozat során leleplezte a csendőrség egymás előtt a házaspárt, kik bevallották, hogy bizony csak ők lopkodták el a búzát. Természetesen nem kívánták egymás megbüntetését, s így a dolog befejezést nyert, de a jobb sorsra érdemes tőkepénzes feljelentette a csendőrség orgazdaság bűntete miatt a járásbírósnak.

— Lopás az izr. templomban. A tolvajok legujjabban a templomokat szemelték ki működésük teréül. A minap a gör. kath. templomba akartak betörni, — bizonyára nem valami jó szándékkal, most pedig az orth. izr. templomban járt egy ismeretlen tolvaj. Folyó hó 5-éről 6-ára menő éjjel behatolt az ugynevezett kis templomba s az ottan tartott kulcsot levette és megnyitotta vele a templom ajtaját. A templomban azután sorra nyitotta a fiókokat és a benne volt imádságokat elvitte. A károsultak Blumenfeld József, Prímche Jakab, Lehner Gyula, Schwarcz Ignác, Reichard Ignác és Weisz Mór. Az elloptott imádságok értéke 120 korona. Az esetről jelentést tettek a rendőrségnek, ahol az ismeretlen tettes nyomozása iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

— Képviselőtestületi ülés Tokajban. F. hó 5-én tartottak Tokajban képviselőtestületi ülést. A polgári iskola ügyében elhatározták, hogy egy háromtagú bizottságot küldenek Kisvárdára, hol szintén építenek egy polgári iskolát, de csak félösszegű költségvetéssel, mint a tokaji. Elhatározta a képviselőtestület továbbá, hogy a Magyar Jelzálog Hitelbanktól 200 ezer koronát vesz fel 5-20% kamat és 99-50 % árfolyam mellett. Az aszfalt járda-ügyében újabb 30 napra tüzték ki a tárgyalást, miután a megye formahiba végett elutasította.

— Cigány-háboru. Országos vásár volt, ilyenkor kidukál egy kis eszem-izom és ha éppen úgy tetszik, a tetejébe egy kis parázs verekedés is — így tartja ezt a cigánynép. És minthogy egy nagyvásár nem lehet el cigány nélkül, azonképen nem volna rendén ha Fáraó népe nem hasitana szíjat egymás hátából. A tegnapi rögtönzött nagy verekedés annyival is érdekesebb, mert fu apa ellen harcolt. A vasut mellett „Zóna”-korezmában gyűltek össze egy kis áldomás-ivásra. Közben annyira folyt a beszéd, hogy néhány kupica pálinka elfogyasztása után a fiatal Gerlicze György hevesen összeszóllalkozott élete

párjával. De mert az asszony is sokat sütött a garatra, a nyelvvel jobban bízta az uránál, mire a feldühödött férj kézzelfoghatólag igyekezett az asszonyt elnémitani. Több se kellett az öreg Gerlicze Mihálynak. Nyomban a verekedő házastársak közé vegyült és az asszony pártjára állott, ami a fiatal Gerliczét még jobban felingerelte. A következő pillanatban torkon ragadta atyját, amire olyan kavardás támadt, hogy a cigánynépségen kívül mindenki menekült a korezmából. Elesre fent kések villogtak a cigányok kezében, melyekkel egymást hasogatták. Mire a rendőrök, és később a csendőrök oda értek, — folyt a cigány-vér. Csak nagy nehezen sikerült őket ártalmatlanokká tenni és a rendőrkapitánysághoz bekísérni. Utközben egész seereg ember csatlakozott hozzájuk és lekísérte egészen a rendőrkapitányság épületéig, ahol a harcoló ellenfeleket egymástól elkülönítve, biztonságba helyezték.

— Meghívó. A „Tokaji Polgári Énekkar,” 1903. évi február hó 21-én Tokajban, az Aranyas-szálló összes termeiben részben a tokaji szegény árvagyermek felruházására hangversenyyel összekötött, zártkörű batus táncvigalmat rendez. Belépti-díj: személyenként 2 kor., családjegy 4 kor. Kezdeté este 7 órakor. Felülfizetések közönséggel fogadtatnak és a „Zemplén”-ben nyugtáztatnak. Műsor: 1. Kuruc-dalok. Eneklő a Polgári Énekkar. 2. Petőfi a Hortobágyon. Melodráma. Irta Várady Antal, zenéjét szerző Kun Szavalya Littykey György ur, hegedűm Kováts Gyula ur. 3. Couplet-ek. Eneklő Dokupil Gyula ur, a nyiregyházi városi dalegylet tagja, zongorán kíséri Gleich Gyula ur. 4. A névér. Ineódytól. Előadja Balassa Gizella k. a. 5. A képzelt beteg. Bohózat 1 felvonásban. Irta Maszlagy Ferencz. Személyek: Garády Miklós fiatal gazdaj, Litkey György ur; dr. Nevesines mellgyógyász, Gleich Gyula ur; dr. Labdaes belgyógyász, Konkoly József ur; dr. Kolompér külgyógyász, Gleich Gyula ur; Miska, Garády inasa, Kováts Gábor ur. 6. Petőfi halála, drámai monológ. Előadja: Regdon Lajos ur, a diósgyőri „Jószerencse” dalkör tagja. 7. Tourista-induló Sz. Nagy Józseftől. Férfi-négyes. Előadják: Kovács Gyula, Szabó Sándor, Konkoly József és Dicső Árpád urak. 8. Vig monológ. Előadja: Gleich Gyula. 9. Se pénz, se posztó. Vig jelenet. Előadja: Regdon Lajos ur. 10. Népdal-csokor. Eneklő a Polgári énekkar.

— Új petroleum-források. A Mező-Laborcz melletti Szukó község határában, közel a vasúthoz megkezdtek a petroleum-források körül a munkálatokat. A területet a petroleum-ipar terén első helyen álló Parkinson J. Gy. angol cég vette meg a községtől. Azt hiszik, hogy jelentékeny mennyiségű petroleum lesz e helyen kiaknázzható, de csak 800 métert meghaladó mélységből.

— Névváltoztatás. Perlmutter Sámuel és gyermekei, Ernő, Friderika, Fanesy és Jenő eddigi családnevüket a belügyminiszter engedélyezésé folytán „Polgár”-ra változtatták.

— Farsangi krónika. Február 14-én: az ág. ev. egyház templomának orgonája javára rendezendő hangverseny a városi színházban.

Február 15-én: a sátoraljaujhelyi katolikus olvasókör jótékonycélu táncmulatsága a városi színházban.

Február 17-én: A sátoraljaujhelyi főgimnázium hangversenyyel egybekötött bálja a városi színházban.

Február 21-én: a városi kaszinó bálja a városi színházban.

Február hó 22-én: A vármegyei őrhajduk táncmulatsága a Magyar Király tánctermében.

Február 24-én: a gyártelepi dal-, zene- és önképző kör hangversenyyel egybekötött bálja a gyári étteremben.

Február 26-án: Cigány-bál a városi színházban.

SZINHÁZ.

** Színészet Szerencsen. A „Képviselő ur” Gutti és Rákosi 3 felvonásos bohózata mulattatta ma a közönséget. Thália papjai s papnői ma is kellemes szerepeiket. Major Ida (Lili) a töle már megszokott kedvességgel játszott. Hevesi Gusztika a csinos naiva, mint Melinda nagyon kedves volt, kellemes hanglegjtésével már ő is megnyerte az általános tetszést. Pozsonyi Julia (Eszter) eredeti, hű nagymama, — ügyes játékaival valóban rászolgált arra, hogy Bodolay Károly unokájának férje — kinek családi életét alaposan megzavarta, kiutasítsa. Szénássy György (Bodolay Károly) fenomenálisan jó volt, nagyon helyesen választotta meg pályáját, mert ő még tekintettel ifjú korára, a nagyobb városi színpadokon is arathat sikert, kitűnő bonvivant színész válhatik belőle. Szitay a szimpatikus direktor (Bodolay Karesi) igazán színészi temperamentummal játszott ma is, elismerésül nyílt színen zugó tapssal üdvözöltetett. Hevesi József a régi színész (Csopoky) szerepében brillírozott. Kmetty (Péntek Tóbiás) remekül alakított. Kardos (Füzessy) is nagyon jól mutatott. Szerdahelyi (Poppenheim), Lantos (a hitelező) szintén jól alakítottak. Rubi Ilona (Ágnes) elég jól mutatott, ő talán elsőbrendű szerepet is tudna vállalni. Az ügyes rendezésért Szénássy az érdem.

TANÜGY.

= A tanító-sorsjáték tervezete. A Tanító-sorsjáték igazgatósága most becsátotta ki a sorsjáték tervezetét. A tervezet szerint a sorsjáték tiszta haszna tanítói jótékony intézmények gyámolítására és az ujságrók egye-

sülete segítő alapja segélyezésére fog fordítani. Összesen 300,000 sorsjegyet becsátanak ki. A sorsjegy ára 1 korona lesz. A nyeremények összértéke 90,000 korona, a főnyeremény 30,000 korona. A nyeremény tárgyak a hazai iparművészet alkotásai lehetnek. Az igazgatóság már eddig is több ezer koronáért vett képeket a Kelety-Tahy hagyatékából. A sorsjegyek nagy részének eladása már is biztosítva, amennyiben úgy a fővárosi, mint a vidéki tanítószág nagy lelkesedéssel igyekezik a sorsjegyek elhelyezésén. A sorsolás folyó évi december hó 23-ra van tervezve.

IPAR ÉS KERESKEDELEM

Zempléni megye termés eredménye az 1902. évben a m. kir. statisztikai hivatal kimutatása szerint a következő: Őszi buza termelt átlag egy hektáron 1452 métermássa, összesen 849,116 mm; tavaszi buza átlag 1041, összesen 14,531 mm; őszi rozs átlag 1168, összesen 297,009 mm; tavaszi rozs átlag 756, összesen 5681 mm; őszi árpa átlag 1134, összesen 2687 mm; tavaszi árpa átlag 1215, összesen 335,076; zab átlag 1099, összesen 253,749 mm. A kimutatás szerint tehát őszi buza termelésünk prosperált legkedvezőbbben.

A sóhivatalok felosztásáról és a sóeladás új szabályozásáról adtak hírt egyes lapok. Illetékes forrásból szerzett információk szerint a sóeladás új szabályozásáról szóló hír teljesen alaptalan s téves az a hír is, hogy az ország sóhivatalait felosztják, mert ez időszerint csak arról a néhány kis felvidéki sóhivatalról van szó, amelyek forgalma a minimumra redukálódott. A többi sóhiva-

tal felosztása egyáltalán nincs napirenden.

KÖZGAZDASÁG.

* A közelgő tavasz. Noha még a tél uralg, de azért máris megjelennek a tavasz első hírnökei — műkertészeink, faiskola-tulajdonosaink és magkereskedőink ajánlatai és katalógusai, minden ujat, szépet és hasznosat jelvezve, melyekkel mi az 1903. évben kertjeinket díszíthetjük és szántóinkat elláthatjuk. Előttünk fekszik a már előnyösen ismert temesvári Mühle Vilmos cs. és kir. udvari szállító, magkereskedő cég nagy és rajzokkal bőven ellátott főkatalógusa a legelegánsabb kivitelben, mely minden asztalnak díszére válik s egyszersmind annyi hasznos tudnivalót tartalmaz, hogy sokféle kertikönyvet pótol; mert a számos képletken és a cikkeknek objektív tárgyilagos leírásán kívül, még az egyes növények tenyészhetésére nézve is, hasznos útmutatásokat tartalmaz s kérésre a cég által ingyenesen megküldetik. Ezen elegáns kiállítású katalógus a régi jó hírnevű Légrády testvérek budapesti nyomdájából került ki s a magyar nyomdaipar díszé.

* Zempléni vármegye állategészségügyi kimutatása. Az állategészségügyi állapota Zempléni vármegyében kedvezőnek nem mondható. Az állati betegségek között a juhhimlő, rühkor és sertésvész dominálnak. Ezek közül előfordult juhhimlő a nagymihályi járásban 19 esetben: Berettőn 10 és Dubrókán 9 helyen és esetben. A rühkor a bodrogközi-, a gálszécsi-, a homonnai járásban lépett fel és a nagymihályi járásban van leginkább elterjedve. Legáltalánosabb meggyékben az állati betegségek között a sertésvész, mely járásonkint következő he-

helyeken és esetben lépett fel: a bodrogközi járásban: Karsa 1, Perbenyik 1; a homonnai j. Felsőkörtvélyes 1, Homonna 3, Homonnarokító 4, Kudlóc 5, Láczafalva 4; a nagymihályi j. Berettő 1, Deregyő 5, Gatáj 5, Krivostyán 5, Nagymihály 3, Nátafalva 1, Szalók 1, Sámogy 1; a sátoraljaujhelyi j. Borsi 6, Geresely 5, Kisbári 1, Mihályi 7, Sáros-Patak 2, Velejte 5; a szerencsi j. Sajóhidvég 1, Tállya 1; a tokaji j. Bodrogkeresztúr 11; varannói j. Benkőcz 14, Varannóhosszmező 8 és Vehéczen 8 helyen és esetben.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

G. A. Varannó. A fogyasztási adók tekintetében, az általánosan való kiegyezés minden egyes adótárgyra nézve külön-külön történik, minél fogva nincs semmi akadály annak, hogy az illető csupán a hűs fogyasztási adóra nézve tegyen kiegyezési ajánlatot.

Politikus Hegyalja. Biró Pált lapunk egyik főmunkársát, az „Egyetértés” belső munkatársát legbiztosabban megtalálhatja Budapesten minden országgyűlési napon a parlamentben, ahonnan bejelentő lappal kihívhatja. Este 7-ig az Egyetértés szerkesztőségében.

B. L. M. Laborcz. Köszönettel vesszük szíves munkálkodását. A megbízást mai postával elküldöttük.

P. E. Helyben. Jövő számban.

Iksz. Jónni fog.

B. O. Miglész. Lapot a kiadóhivatal innen pontosan expedíálhatja mindig.

G. B. Tokaj. Pár hét előtt azt írta, hogy ezentul a „Z.H.”-ba fog irni s kérte a lap beszüntetését amit mi kérésére meg is tettünk. A küldött dolgok nem váltak be s az aposztrofált szerkesztői üzenet így önnök nem szólhatott.

... dor Helyben. Szombati tartalmasabb számunkba soroztuk.

Nem közölhető: Versek.

Kiadótulajdonos Éhlert Gyula.

H I R D E T É S E K

Szarvasmarha tenyész-állat kiállítás.

A kisvárdai vidéki gazdakör f. év márczius hó 8 és 9-én Kisvárdán (Szabolcs m.) közvetlen a vasút állomása mellett fekvő nagy gazdasági majorban, vásári czéllal összekötött szarvasmarha tenyészállat kiállítást rendez, melyek nem csak Szabolcs, de szomszédos megyék nagyobb tenyésztői s birtokosai is részt vesznek tenyész apaállataikkal.

Ezen kiállítás rendezésével alkalmat óhajt nyújtani a gazdakör, egyrészt, hogy a tenyésztők eladó tenyész apaállatokat igénylő közönség, különösen a községek ne legyenek kénytelenek, apaállatok beszerzése végett községekről-községekre, tenyésztőktől-tenyésztőkhöz járni, hanem ezen kiállításon megjelenve, szükségletüket az itt 250-300 darabban kiállított tenyész apa állatokból választhassák ki, s minden közvetítő kizárásával vásárolhassák meg.

Nagy előny ez a községekre, főleg azért is, mert a kiállításon minden évben megjelennek a kerületi állattenyésztési felügyelők, kik a községek részére szükséges apaállatok beszerzését állami kedvezmény mellett is elősegítik, oly formán, hogy a községek a nekik tetsző apaállatot kiválasztják, s jelentkeznek az ott jelenlevő kerületi felügyelőnél, ki a megvételben közreműködik, s a vételárból ott a helyszínen a községek vagyoni viszonyaihoz képest 15—18 százalékos engedményt s fennmaradó vételárnak adóhivatali befizetésre több félévi fizetési haladékot, részletfizetést ad.

A kiállítási vásár márczius 12-én reggel fél 10 órakor kezdődik s másnap 13-án d. e. 12 óráig tart, az első nap megvásárolt apaállatok, másnap 13-án reggel 8 óráig átvehetők s elhajthatók, az el nem keltvagy csak másnap vásárolt állatok azonban csak 13-án déli 12 órakor a kiállítás zárta után hajthatók el.

A megvett apaállatok a menyiben a kiállításról a vasuton szállíthatnak el, kedvezményes vasuti szállításban részesülnek, az erre vonatkozó igazolványok a kiállítási irodában lesznek kaphatók.

Községi megbízottak a hiv. pecsétet hozzák magokkal s tájékozás végett sziveskedjenek szükségletüket alóli elnökkel pár sorban előre tudatni.

A kiállításra érkezők csak személyenként 40 filléres jeggyel mehetnek be, a városban alkalmas szállodák rendelkezésére állanak.

Miután a gazdakörünk e kiállítást tisztán közérdekből rendezzi, minél szélesebb körben óhajtja megösmertetni a közönséggel.

Tisztelettel felkérem, hogy kiállításunkat addig is, míg a részletes hirdetések megérkeznek, szíves figyelmére méltatni s a községeket már most figyelmeztetni sziveskedjék, hogy amennyiben tenyész apa állatra szükségük van, a kiállításon 1903. évi márczius hó 12-én és 13-án Kisvárdán saját érdekükben megjelenni ne mulasszák el.

Komoró, 1903. évi január hó.

A rendező bizottság nevében:

Tisztelettel

Szalánczy Bertalan,
a kiállítás elnöke.

Jegyzet: Az előzőleg márczius 8. és 9-re hirdetett vásár, közbejött akadályok folytán márczius 12 és 13-ára tétett át.

Gazdasszonyi állást

keres egy önálló özvegy, a ki a háztartás minden ágában jártassággal bír; magánosoknál a főzést is elvállalja. — Beléphet azonnal.

Czím a kiadóhivatalban.

Eladó

a kis-czeprén egy 981 négyszögöl területű parlag gyümölcsösrel 500 korona árban. Bővebbet a kiadóhivatalban.

28/1903. vh. sz.

Árverési hirdetés.

Alóli bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sauhelyi kir. törvénzék 1902. évi 16656. számú végzése következtében Dr. Haas Bertalan sauhelyi lakos ügyvéd által képviselt I. Beck és társa javára Weinberger Zsigmond ellen 210 kor. s jár. erejéig 1902. évi december hó 11-én foganatosított biztosítási végrehajtás utján felülfoglalt és 3107 koronára becsült következő ingóságok u. m.: kávéházi berendezés és egyéb házbútorok, ágynemű stb. nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a nagymihályi kir. járásbíró 1902. évi V. 320/4. számú végzése folytán 210 kor. tőkekövetelés, ennek 1902. évi november hó 10-ik napjától járó 6% kamatai 1/3% váltódíj és eddig összesen 53 korona 90 filléren biróilag már megállapított költségek erejéig N.-Mihályon alperes Weinberger Zsigmond üzletében leendő eszkölésére 1903. évi február hó 25-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzték s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107.ké-108. §-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek szü s ség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagy-Mihályon, 1903. évi február hó 6-án.

Pelles József,
kir. bír. végrehajtó.

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban.

Megvételre kerestetik

Ujhelyben, egy rövid jó karban levő, kellemes hangu használt zongora. Czím a kiadóhivatalban.

